Intermodal

vui entra en funcionament la flamant nova estació d'autobusos soterrada de Girona. Sembla que hi ha lloances generalitzades al voltant d'aquesta nova infraestructura, fins i tot les de la mare d'algun regidor. Les bonances anunciades són moltes: s'allibera la plaça d'Espanya del trànsit mastodòntic, s'aprofita una de les plantes de la faraònica estació del TAV i s'ofereix en un mateix edifici molts serveis de transport. A la possibilitat d'agafar un tren, un autobús, un taxi o una bicicleta en un mateix edifici n'han volgut dir intermodalitat.

El concepte, però, que neix de l'utilitarisme econòmic a l'hora d'inventar millores en el transport de mercaderies, obvia, novament, les persones i incideix més en la concentració d'objectes que en la de serveis. Però per beneficiar les persones, la sincronia entre els objectes hauria de ser prioritària. Un exemple clar està en la integració tarifària. Encara, a hores d'ara, és impossible anar de Madrid a Palafrugell en transport públic amb un sol bitllet. De fet, és impossible arribar amb l'últim comboi ferroviari del dia des de Barcelona i anar a Cadaqués amb autobús. Els horaris no ho permeten.

Un objecte sota terra com el que tenim al bell mig de la ciutat no resol problemes de fons que són l'eix de la vida ciutadana, com la intensitat del trànsit rodat, la qualitat de l'aire que respirem o la convivència entre persones i màquines. Vindria a ser com creure que els contenidors de brossa soterrats milloren el reciclatge i redueixen la quantitat de residus que generem. En comptes de pensar en la pedagogia que fomenti el canvi d'hàbits o que estimulin la vetlla pels valors ciutadans, ens hem acostumat a amagar a sota la catifa d'asfalt allò que bruteja a la vista.

I ja sé que em direu que aquesta visió idealista és molt cara, i que els humans som com som i que no hi ha massa res a fer. Però, que no ha estat insultantment cara la construcció del TAV? I que no hem fet com si no anés amb nosaltres el sobrecost per culpa d'una mala planificació i per culpa dels corruptes?

Potser el que passa és que hem convertit en intermodal la nostra consciència.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/05/09/intermodal/845105.html?utm_source=rss